

Kibújok a bőrömből

Hangos ismeretterjesztő cikk

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/kibujok_a_borombol)

Bármilyen furcsa, létezik olyan állat, amelyik ki tud bújni a bőréből. Ilyen állatok például a kígyók, amelyek kifordítva, egy darabban vetik le régi bőrüket. Ehhez kövekre, ágakra van szükségük, ezekhez dörzsölik fejüket, így pikkelyruhájuk megpattan, és a kígyó kibújik a bőréből.

Hány mérgeskígyó-faj él vajon a Földön?

401 mérgező harapású kígyófajt ismerünk, ezek közül 58 faj a viperákat, és 181 a mérges siklókat képviseli.

A legnagyobb ismert mérges kígyó a királykobra, melynek testhossza a 3-4 métert is elérheti, de találtak már közel hat méteres példányt is. Hazája India, Hátsó-India, Indonézia és a Fülöp-szigetek. A királykobra marásával négyszer annyi mérget juttat áldozata testébe, mint a közönséges kobra.

A kígyók veszélyessége mérgük erősségétől, méregfogaik hosszától, elhelyezkedésétől, és a kígyó ingerlékenységétől függ.

A mérges kígyók közül a leggyorsabb az Afrikában élő fekete mamba, mely a talajon 11, a fákon akár 20 kilométeres sebességre is képes. Zöld színű teste könnyen beleolvad a környezetébe, így különösen veszélyes, mert nehéz észrevenni, ha támad. Nevét a szájáról kapta, melynek belseje valóban nagyon sötét.

A fekete mamba harapása az ember számára is életveszélyes, bár ritkán fordul elő ilyen támadás. Mérge az idegrendszert bénítja meg, akadályozza az agy és az izmok közötti információcserét, így az izmok irányítása – beleértve a légzésért felelős izmokat is – lehetetlenné válik, és az áldozat megfullad. Szerencsére létezik ellene hatásos ellenmérge, de a kórházba érkezésig biztosítani kell a légzés fenntartását.

Létezik vajon kétféjű kígyó?

Az Észak-Amerikában élő, emberre veszélytelen homoki boát kétféjű kígyónak is hívják. Nevét szokatlan, de nagyon ravasz védekezési módjáról kapta. Ha veszélyben érzi magát, szorosan összetekeredik, fejét a teste alá rejti, és fejre emlékeztető farkát emeli magasra, és ide-oda mozgatja azt. Így próbálja meg megtéveszteni ellenségét. Így, ha megtámadják, nem a fej érzékeny szervei sérülnek, hanem a nélkülözhető farok.

De a kígyók ügyessége nem csak a megtévesztésre korlátozódik. DélÁzsiában élnek olyan kígyófajok, például a *Chrysopelea ornata*, mely nem csak csúszásra és mászásra képesek, hanem repülni is tudnak. Ezek az állatok a fák magas ágairól rugaszkodnak el, testük forgatásával és elcsavarásával irányítják siklásukat a levegőben.

Csörög-e a csörgőkígyó?

A csörgőkígyó valóban csörög, pontosabban a farkán van egy csörgő, melyet egymásba fűzött szarugyöngyök alkotnak. Ha megtámadják, farka heves mozgásával fejezi ki izgatottságát. Az ilyenkor keletkező csörgő hang megvédi az állatot az eltaposástól, és hasznos a nagytestű állatok számára is, akik így elkerülhetik a veszélyt. A kígyónak így nem kell a mérget olyan áldozatra pazarolnia, melyet nem képes elfogyasztani.

Mesékben, filmekben gyakran láthatjuk az indiai piactereken a kígyóbűvölőt, aki előveszi furulyáját, majd leemeli a fedőt a kobrát rejtő fonott kosárról. A kígyó ilyenkor kiemelkedik a kosárból, nyakpajzsát szétfeszíti, és a zene ütemére imbolyogva táncol.

A kígyók nem hallják a levegőben terjedő hangokat, így a kígyóbűvölő zenéjét sem. A kígyóbűvölő úgy tesz, mintha ő irányítaná a kobrát, de valójában ő az, aki a zenével alkalmazkodik a kígyó mozgásához, ő alakítja úgy a ritmust, hogy annak ritmusa, dallama illeszkedjen az állat ringatózásához. Persze ehhez nagy gyakorlatra, és az állat szokásainak alapos ismeretére van szükség. A kígyóbűvölőnek tudnia kell, mikor van a hüllő békés hangulatban, és mikor készül támadásra.

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/kibujok_a_borombol)